

[Ministeren for kulturelle anliggender]

Jeg kan herudover henvise til den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 420.

Til statsministeren (4/1 79) af:

Gert Petersen (SF):

»Hvordan agter statsministeren – på baggrund af oplysningerne om udenrigsministerens ophold i New York – at yde forhenværende undervisningsminister Ritt Bjerregaard retfærdighed?«

(Spn. nr. 429).

Begrundelse.

Det er bekræftet, at udenrigsministeren under sin deltagelse i FNs generalforsamling i New York havde udgifter til hotel, transport osv. i mindst samme størrelsesorden, som den tidligere undervisningsminister havde under sin deltagelse i UNESCOs generalforsamling i Paris.

Den daværende undervisningsminister blev afskediget, fordi hun ikke ville erkende, at hendes forbrug havde været for stort, mens udenrigsministerens forbrug åbenbart skal anses for acceptabelt. Dette er en åbenbar forskelsbehandling.

Hvad angår udenrigsministerens bopæl, transport osv. under New York-opholdet, er der næppe meget nyt i det. En pludselig reduktion af den danske udenrigsministers kendte og sædvanlige levevilkår under FN-samlingen ville såmænd nok forringe Danmarks kreditværdighed!

Selv om spørgeren gerne så en anden udenrigsminister, må dette konkrete spørgsmål altså ikke tolkes som krav om udenrigsministerens afgang, fordi nogle mener, at han har brugt for mange penge i New York.

Men lige så vel som en udenrigsministers deltagelse i FNs generalforsamling ikke er nogen turistrejse, men en anstrengende arbejdsindsats, gælder det vel også for en undervisningsministers deltagelse i UNESCOs generalforsamling.

Det kan derfor være svært at afgøre, om de sidste 10.000 kroner er givet godt ud – både i New York og Paris. Måske lå undervisningsministerens udgifter i overkant, måske kunne udenrigsministeren have klaret sig med en billigere bil.

Det er rimeligt, at statsministeren holder øje med disse problemer. Men i betragtning

af, at den tidligere undervisningsminister kunne anføre, (1) at hun havde et stykke arbejde at udføre, (2) at arbejdet faktisk blev udført, og (3) at hendes udgiftspost ikke var usædvanlig i forhold til andre ministre, der har været sat på tilsvarende opgaver, måtte statsministerens ultimative krav om tilbagebetaling, subsidiært afskedigelse, forekomme meget drastisk, allerede da det blev fremført.

Nu, efter at oplysningerne er fremkommet om udenrigsministerens forbrug i New York, forekommer statsministerens holdning helt urimelig og uretfærdig. Man skulle tro, at der gælder én målestok for koalitionspartiets ministre og en anden for de øvrige – eller måske én målestok for kvindelige og en anden for mandlige ministre!

Retsbevidstheden styrkes ikke af denne forskelsbehandling. Statsministeren bør tage konsekvensen heraf og erkende sit fejlgreb i Ritt Bjerregaard-sagen.

Besvarelse (10/1 79):

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Det er ikke rimeligt at drage nogen umiddelbar sammenligning mellem udgifterne ved rejser af forskellig karakter og med forskellig formål.

Når man skal vurdere rimeligheden af afholdte udgifter, må der tages hensyn til en lang række forhold både af mere konkret og af mere generel karakter.

Det gælder først og fremmest karakteren af rejsen, herunder de repræsentative krav, der skal opfyldes i forbindelse med rejsen. Man kan finde det rimeligt eller ej, men man kan næppe benægte, at de repræsentative krav, der i almindelighed stilles til en statsminister eller en udenrigsminister under ophold i udlandet, gennemgående er større end de krav, der stilles til andre ministre.

Men det kan også gælde sikkerhedsmæssige hensyn. I den forbindelse vil jeg pege på, at de sikkerhedsforanstaltninger, et land iværksætter, når det modtager besøg af en stats- eller udenrigsminister, normalt er mere omfattende end ved andre ministerbesøg. Det ville være forkert, om den besøgende minister ikke selv tog tilsvarende sikkerhedsmæssige hensyn.

Jeg kan derfor ikke godtage sammenligningen mellem de to af spørgeren fremdragne tilfælde.